

25 Μαρτίου 2015

Εξομολογήσεις...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

από το προφίλ μου στο facebook

π. Χαράλαμπος(Λίβυος)Παπαδόπουλος

Εχθές μίλησα με έναν άνθρωπο πολύ προσωπικά. Μου είπε και του είπα βαθιές εσωτερικές αλήθειες. Πόνους, τραύματα, αστοχίες, αδυναμίες, ανείπωτες επιθυμίες, στοιχειωμένα όνειρα, πτώσεις και ανατάσεις. Και αυτός που είπε τα δικά του, την δική του καθημερινή πάλη και ιστορία.

Μιλούσαμε ώρες. Μα να δεις, ότι δεν κουράστηκα καθόλου. Πράγμα σπάνιο για μένα. Δε μου συμβαίνει συχνά. Μα δεν κουράστηκα, γιατί με καταλάβαινε δίχως να πρέπει να του εξηγώ πολλά. Δίχως ερωτήσεις που τις πιο πολλές φορές κρύβουν ανασφάλειες και αμυντικές εκλογικεύσεις του ψυχισμού μας. Ξέρεις, τότε που ρωτάς πολλά για να μην πεις τίποτα στο τέλος.

Η εξομολόγηση πέρα της μυστηριακής χάρις έχει και μια άλλη ασύλληπτη θεραπευτική ομορφιά, το γεγονός ότι σου επιτρέπεται να μιλάς και να μοιράζεσαι την κατάντια σου, την υπαρξιακή φτώχεια σου, την πτώση, το σκοτάδι της ψυχής σου. Αυτό είναι τόσο απίστευτα όμορφο. Να μπορείς να μιλάς όχι για τα κατορθώματα σου, μα για τις ελλείψεις σου, τις πτώσεις σου και ότι πιο φρικτό κουβαλάς στην ψυχή και το κορμί σου.

Μέσα σε αυτή την ομορφιά της αποδοχής, μου επέτρεψε και του επέτρεψα, να είμαστε οι εαυτοί μας, δίχως μάσκες. Δίχως την απειλή της απόρριψης. Ξέρεις τότε δεν υπάρχει άγχος, μονάχα ελευθερία. Πότε; Όταν δεν χρειάζεται να είσαι και το παίζεις κάποιος άλλος από αυτός που στην πραγματικότητα υπάρχουν, όταν δεν χρειάζεται να αποδεικνύεις τίποτα και σε κανένα.

Γι αυτό η ταπείνωση είναι μεγίστη αρετή. Γιατί σε ελευθερώνει από την δική σου φρικτή και αυστηρή ματιά. Γιατί παύεις να κρίνεσαι και να επικρίνεσαι, να αξιολογείσαι και στο τέλος να εξαντλείσαι κουρελιασμένος από αντοχές, στα μάτια και την άποψη του άλλου για σένα.

Ελευθερία έχει η ταπείνωση από τους άλλους, μα ποιο πολύ από τον φρικαλέο δήμιο που κουβαλάς μέσα σου και σε εξοντώνει διαρκώς στα μαρτύρια της καρδιά σου. Και ξέρεις εεεε;;; Την κουκούλα αυτού το δήμιου δεν θέλησε ποτέ κανείς να την τραβήξει. Μα κανείς σου λέω. Γιατί εάν την τραβούσε θα αντίκριζε πρόσωπα πολύ αγαπημένα μα πιο πολύ τον ίδιο μας τον εαυτό.

Πηγή: isagiastriados.com